

Motion till riksdagen

1986/87:Jo828

Sven Munke m. fl. (m)

Skyddet av naturliga vattensamlingar och mägergravar

I den nya vattenlagen, som gäller fr.o.m. den 1 januari 1984, har naturvårdshänsyn fått en mera framträdande plats än i den gamla vattenlagen. Ett vattenprojekt (bl. a. utfyllnad, torrläggning, dikning och annan markavvattning) får inte genomföras om det "möter hinder från allmänna planeringssynpunkter".

Tillstånd enligt vattenlagen krävs i princip för alla vattenföretag såvida det inte är uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen skadas genom företagets inverkan på vattenförhållandena.

Länsstyrelsen är tillsynsmyndighet enligt den nya vattenlagen.

Förstärkt skydd

Trots vattenlagens strikta skrivning uttalade riksdagen i samband med behandlingen av förslag till ny vattenlag att våtmarker ofta kan ha ett stort och mångsidigt bevarandevärde och att det vattenrättsliga provningssystemet beträffande markavvattningsföretag borde kompletteras med bestämmelser om tillståndsprövning enligt NVL. Riksdagen begärde av regeringen förslag om sådan provning (JoU 1982/83:30, rskr. 274).

I proposition 1985/86:159 föreslog regeringen riksdagen att anta förslag till

1. lag om ändring i naturvårdslagen (1964:822),
2. lag om ändring i lagen om ändring i naturvårdslagen (1964:822).

Riksdagen antog ändringarna och lagen trädde i kraft den 1 juli 1986. I samband med propositionen väcktes ett antal motioner varav i motion 1985/86:550 av Sven Munke (m) m. fl. yrkades att riksdagen skulle besluta att ändringen i naturvårdslagen (1964:822) 18 c § i regeringens förslag skulle kompletteras med tillägget: *eller naturliga vattensamlingar och mägergravar*.

Regeringens förslag som riksdagen antog innebar vid riksdagsbehandlingen att motion 1985/86:550 avlogs. I denna framfördes kravet på en komplettering, vilket också framfördes i reservation av Lars Ernestam och Kerstin Gellerman (båda fp).

I reservationen framfördes "att de möjligheter till beaktande i hithörande intressen som enligt utskottets redovisning ovan föreligger i samband med provning enligt vattenlagen och – i vissa fall – enligt naturvårdslagen är inte tillräckliga".

I praktiken har detta också visat sig vara en riktig bedömning. Ytterligare mägergravar har försvunnit och igenfyllts utan provning sedan beslutet togs.

För att råda bot mot detta föreslår vi motionärer på nytt att lagtexten i

18 c § naturvårdslagen bör kompletteras så att den omfattar åtgärder för att sänka eller tappa ur en sjö eller *naturliga vattensamlingar och mägergravar*.

Mot. 1986/87
Jo828

Hemställan

Med åberopande av vad i motionen anförts hemställs

att riksdagen beslutar om en sådan ändring i naturvårdslagens 18 c § att naturliga vattensamlingar och mägergravar även omfattas av de prövningsbestämmelser som gäller för sjö.

Stockholm den 27 januari 1987

Sven Munke (m)

Ingvar Eriksson (m)

Rune Rydén (m)

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 C §

Åtgärder som utförs för att avvattna mark, för att sänka eller tappa ur en sjö eller för att skydda mot vatten, när syftet med åtgärden är att varaktigt öka en fastighets lämplighet för något visst ändamål (markavvattning), får inte vidtas utan länsstyrelsens tillstånd. Ett tillstånd till markavvattning skall förenas med de villkor som behövs för att begränsa eller motverka menlig inverkan på naturmiljön av företaget.

För detaljdränering genom täckdikning krävs tillstånd endast om det föreligger sannolika skäl att företaget medför menlig inverkan på naturmiljön. Tillstånd behövs inte för markavvattning som sker i samband med täkt av torv vartill tillstånd har lämnats enligt lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter m. m. Tillstånd behövs inte heller för att utföra rensningar för att bibehålla vattnets djup eller läge.

Om en markavvattning inte skulle medföra någon menlig inverkan på naturmiljön inom ett område, får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, länsstyrelsen beträffande detta område föreskriva undantag från skyldigheten att söka tillstånd enligt första stycket.

Åtgärder som utförs för att avvattna mark, för att sänka eller tappa ur en sjö eller *naturliga vattensamlingar och mangelgravar* eller för att skydda mot vatten, när syftet med åtgärden är att varaktigt öka en fastighets lämplighet för något visst ändamål (markavvattning), får inte vidtas utan länsstyrelsens tillstånd. Ett tillstånd till markavvattning skall förenas med de villkor som behövs för att begränsa eller motverka menlig inverkan på naturmiljön av företaget.

För detaljdränering genom täckdikning krävs tillstånd endast om det föreligger sannolika skäl att företaget medför menlig inverkan på naturmiljön. Tillstånd behövs inte för markavvattning som sker i samband med täkt av torv vartill tillstånd har lämnats enligt lagen (1985:620) om vissa torvfyndigheter m. m. Tillstånd behövs inte heller för att utföra rensningar för att bibehålla vattnets djup eller läge.

Om en markavvattning inte skulle medföra någon menlig inverkan på naturmiljön inom ett område, får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, länsstyrelsen beträffande detta område föreskriva undantag från skyldigheten att söka tillstånd enligt första stycket.